

РЕШЕНИЕ

№ 40018

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 01.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9431** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. Л. А., с ЕГН: [ЕГН], [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6, срещу Решение № ПО-70 / 13. 07. 2026 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С260022-023-0002151 от 23. 06. 2026 г. на главен публичен изпълнител при дирекцията.

В жалбата оспорващият поддържа, че решението на директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него постановление са незаконосъобразни. Според жалбоподателя не е обоснована необходимост от налагането обезпечителните мерки, като публичният изпълнител не е изложили съдържателни мотиви, които да обосновават наличието на обезпечителна нужда. Твърди, че не са налице установени публични задължения, които да подлежат на обезпечаване. Излага доводи за наличие на съществени пороци в ревизионното производство. Сочи липса на мотиви в процесното решение и че не са спазени процедурите по връчване на документите свързани с ревизионното производство. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени и да бъде прекратено образуваното ревизионно производство.

В съдебното заседание жалбоподателя редовно призован, явява се лично. Депозирано е становище от жалбоподателя на 25. 09. 2026 г., в което А. А. сочи липса на надлежно уведомяване за ревизионния акт, липса на обезпечителна нужда и изтекъл давностен срок. Подробни съображения излага и в писмени бележки депозирани в съда на 08. 10. 2026 г.

В съдебното заседание ответникът- директора на ТД на НАП-С., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Ерска, с предоставено в съдебното заседание пълномощно. Оспорва жалбата, моли същата да бъде оставена без уважение, като неоснователна. Излага доводи, че в хода на ревизията е направено искане до публичния изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като целта е била да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото, които биха довели на по-късен етап до събиране на определените с ревизията задължения. Моли да се потвърди постановлението за налагане на обезпечителни мерки и решението, което го потвърждава. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионно производство на А. Л. А., ЕГН [ЕГН] е образувано със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221425004543-020-001 / 27. 08. 2025 г. /изменена със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221425004543-020-002 / 23. 12. 2025 г., Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221425004543-020-003 / 19. 01. 2026 г., и Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р-22221425004543-020-004 / 26. 02. 2026 г./, връчени по електронен път, чрез активиране на електронна препратка и изтеглен документа от деклариран пред НАП електронен адрес: [електронна поща].

Ревизионното производство е с обхват определяне на задълженията за Годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за период 01. 01. 2023 - 31. 12. 2024 г., ДОО - за самоосигуряващи се за период 01. 01. 2023 - 31. 12. 2024 г. Здравно осигуряване - за самоосигуряващи се за период 01. 01. 2023 - 31. 12. 2024 г. и Универсален пенсионен фонд - за самоосигуряващи се за период 01. 01. 2023 -31. 12. 2024 г.

В хода на ревизията е установено, че ревизираното лице за периода 01. 01. 2023 г. -31. 12. 2024 г. системно и многократно е изпращало от свое име и за своя сметка стоки, предимно дрехи, към множество физически лица, срещу което е получавал насрещна престация - парични суми, получавани чрез наложен платеж, ползвайки услугите на куриерска компания „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ АД. Дейността, която е осъществявал жалбоподателя има характер на стопанска дейност на търговец по смисъла на Търговския закон и дохода, който се формира от нея подлежи на данъчно облагане, като доход от дейност, като ЕТ и за тези доходи се дължат и осигурителни вноски за ДОО, ДЗПО -УПФ и здравно осигуряване. За ревизираните години А. А. не е подал ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, с които да декларира получените доходи от стопанска дейност.

С мотивирано искане с изх. № Р-22221425004543-039-001 / 18. 06. 2026 г. от страна на органа по приходите е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки на физическото лице А. Л. А. с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията би било невъзможно или значително ще се затрудни. Очаквания размер на задълженията на лицето е в размер на 4033,96 евро /четири хиляди и тридесет и три евро и 96 евроцента/.

С Постановление изх. № С260022-023-0002151 / 23. 06. 2026 г. главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., е наложил обезпечителни мерки, чрез запор върху вземане от трети лица и банковите сметки на физическото лице, както следва:

1. Запор върху вземане от трето лице „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ ЕАД за сумата в размер на 4033,96 евро.
2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в ТБ „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за сумата в общ размер на 4033,96 евро.

Връчването на постановление № 0260022-023-0002151 / 23. 06. 2026 г. на А. Л. А. е извършено на 29.06.2026 г. по електронен път.

Срещу постановлението е подадена жалба с вх. № Ж-22-998 / 06. 07. 2026 г. от страна на А. А., която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП С. с Решение № ПО-70 / 13. 07. 2026 г. Решението е връчено на жалбоподателя на 16. 07. 2026 г. чрез куриер на Български Пощи.

С жалба вх. № Ж-22-998 / 23. 07. 2026 г. по описа на ответника, е оспорен акта и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни - какъвто е процесният случай.

Публичният изпълнител е съобразил разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, и тъй като е констатирал, че липсват дълготрайни материални активи, които да са годни да послужат за обезпечение и да са надлежно индивидуализирани, то налагането на запор върху вземания от трети лица и банковите сметки на лицето са единствено възможната обезпечителна мярка в конкретния случай.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая са изложени подробни мотиви, защо ще се затрудни събирането на вземането, които съдът споделя изцяло. Видно е, че се касае за предполагаемо задължение в размер от 4033,96 евро, като за физическото лице след надлежно извършени справки в Агенция по вписванията и КАТ, е установено, че има данни за вписвания и отбелязвания на недвижими имоти, за които обаче има вписани иски молби и не могат да послужат за обезпечаване на бъдещите задължения, както и че притежава МПС-та, са със стара регистрация и същите са без валидни застраховки „гражданска отговорност" и технически преглед, които също не могат да послужат за обезпечаване на бъдещия дълг. Освен това при извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че А. Л. А. има изискуеми задължения към 23.06.2026 г. в размер на 34698,79 евро, за които е образувано изпълнително дело №22150012427/2015 г., образувано на 13.02.2015 г., което навежда на основателното съмнение, че ще се затрудни събирането на предполагаемия размер на бъдещия дълг по ревизионно производство.

Публичният изпълнител е направил проучване на имущественото състояние на лицето, което се потвърждава и от посочените факти в мотивите на постановлението. Последното не е бланкетно или немотивирано, тъй като публичният изпълнител е анализирал наличната информация, както и информацията от публичните регистри и регистрите, достъпни за служителите на НАП. Както беше посочено по-горе, за налагането на обезпечение не е необходимо да има установени задължения, с влязъл в сила акт. Твърденията, че физическото лице не се е запознало с цитираните по-горе ЗВР, не е относим към настоящото производство, тъй като същите формално

касят друго производство, а именно образуваното ревизионно производство срещу жалбоподателя, което е различно от предмета на настоящото дело, касаещо налагането на обезпечителни мерки. Изложените твърдения и претенции от страна на жалбоподателя за ревизионното производство се преценява в хода на ревизията и впоследствие евентуално от съда и не следва да се обсъжда в настоящото производство. В случая безспорно е налице искане за налагане на обезпечение, като съдът намира същото за мотивирано с оглед изложените доводи за липсата на достатъчно имущество, което да послужи за обезпечение на предполагаемите публични задължения.

От страна на органите по приходите няма как да знаят дали наличността по сметката на физическото лице е достатъчна да обезпечи в пълен обем предполагаемото публично задължение, поради което се налага заповед върху вземания и от трети лица - „Еконт Експрес“ АД и „Спиди“ ЕАД. Освен това лицето не се е възползвало от уредената законова възможност, предвидена в чл. 229 от ДОПК, да бъде разрешено определена част от постъпилите или постъпващите по сметката му суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения.

С оглед наведените в жалбата възражения, необходимо е да се отбележи, че ревизионното производство е независимо от производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки, има различие както по отношение на органите, така и по отношение на сроковете. Това е така, тъй като производството по налагане на предварителни обезпечителни мерки, независимо, че може да се извършва само в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, е самостоятелна форма на защита, която не оказва въздействие върху определянето на задълженията по ревизионния акт.

Неоснователно е и възражението, че процесното постановление обезпечава вземане, погасено по давност, поради което е издадено в противоречие с чл. 195, ал. 1 от ДОПК. Предметът на настоящото производство е законосъобразността на наложената обезпечителна мярка, а не законосъобразността на отказа на публичния изпълнител да прекрати събирането на публичното вземане поради изтекла погасителна давност.

Доводите относно приложението на давностните срокове са относими именно към спора за погасяване на самото публично вземане, който е предмет на отделно производство, поради което не следва да бъдат разрешавани в настоящото дело.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 и на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, а изложените в жалбата възражения са неоснователни и недоказани, предвид факта, че по смисъла на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, обезпечението се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на бъдещото публично задължение.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение (каквото искане е своевременно направено), определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и същия касае само обезпечителни мерки, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в близост до минималния размер, а именно - 100 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение - 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на А. Л. А., с ЕГН: [ЕГН], [населено място], срещу Решение № ПО-70 / 13. 07. 2026 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С260022-023-0002151 от 23. 06. 2026 г. на главен публичен изпълнител при дирекцията.

ОСЪЖДА А. Л. А., с ЕГН: [ЕГН], [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 6, да заплати на ТД на НАП С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) евро.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: